Ч. 19. Второк 8 лютого (26 січня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Докінчене 74 засіданя I. сесиї IX. періоду.

На вечірнім засіданю в пятницю, яке розпочало ся о години 8½, принято перед усім в другім і третім читаню проєкт закона дозволяючого повітовій репрезентациї в Пильзні на затягнене позички іменем повіта в квоті 150.000 корон на покритє коштів виготовленя проєкту будови зелізниці з Дембиці до Ясла і будови моста на ріці Вислоці.

З черги пос. Майс предложив справоздане правничої комісиї з діяльности департаменту VI. Виділу краєвого за час від 1 мая 1908 до 30 червня 1909.

Референт вніс іменем комісиї о принятє дотичного справозданя Виділу краєвого до відомости, а заразом о візванє правительства, аби зарядило безпроволочно відкритє нового окружного суду в Чорткові і як найскоршого утвореня кількапайцятьох судів повітових, дальше аби внесло проєкт зміни дотеперішного закона о кватирунках ц. к. жандармериї в тім напрямі, щоби кошти того кватирунку покривав скарб державний; аби при закупні річий потрібних для жандармериї увзглядпювало перед усім промисл краєвий і щоби як найскорше предложило раді державній проєкт закона, силою котрого збірні сирітскі каси мали би передавати краям на цілі вихованя занедбаних дітий цілу надвижку з обороту, яка випаде при кінци 1910 і слідуючих літ, полишаючи собі лиш відповідну резерву.

В дискусиї над тим справозданем забирали голос пп. Скварко, Старух, Шецель і ґр. Водзіцкий. На тім загальну дискусию закінчено. До голосу записані ще п. Куровець і Бойко.

З черги мотивував п. Т. Старух своє нагляче внесенє в справі руских білетів на зелізницях. Розвинула ся обширна і дуже пристрастна дискусия над тою справою, по котрій наглячість відкинено.

Засіданє скінчило ся о год 11½ в ночи.

---

75. засіданє I. сесиї IX. періоду.

На суботнішнім поранним засіданю перед приступленєм до дневного порядку відчитали секретарі внесені петициї і внесенє п. Баталї в справі доповненя закона з р. 1906 о увільненю промислових заведень від додатків до податків.

З черги приступила палата до дальшої дискусиї загальної над справозданєм правничої комісиї о діяльности VI. департаменту Виділу краєвого.

П. др. Куровець жадав візваня правительства, аби вибудовало заведенє для невилічимо недужих на умі; п. Бойко поставив резолюцию, жадаючу візваня правительства о приділенє судови повітовому в Жабні евіденцийного ґеометра.

По обширній оживленій дискусиї ухвалено деякі резолюциї поставлені послами в часї дискусиї і принято до відомости ціле справозданє комісиї.

П. Кшиштофович предложив з черги справозданє комісиї господарства краєвого в справі реґуляциї Прута і Пістинки. Ухвалено внесеня комісиї в тім напрямі, жадаючі, аби крім Прута і Пістинки обнято реґуляциєю ще Черемош і потоки Рибницю, Лучку і Сопівку.

На тім о год. 2 закрив п. Маршалок засіданє.

Вісти політичні.

З угорского заколоту. — Австрийско-російскі відносини. — Злагодженє ситуациї на Балкані.

Віденьска „Zeit“ довідує ся, що ґр. Кін-Гедервärі забирає ся тепер до усуваня жупа-

---

7,

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана Маррията.

(Дальше).

— Не дивувало би мене, коли би пан Берат помиляв ся — сказав корабельний тесля — але поки що така й моя гадка.

— І моя — додав капітан Інґрам. — Ходіть, люди, ніякий вояк не говорить про уступленє, доки має ще хочби на один вистріл пороху; попробуймо ще раз.

Аби їх заохотити, скинув капітан Інґрам сам свій сурдут і став помагати морякам в роботі коло помпованя, а між тим Освальд пішов до керми і уставив корабель в напрямі вітру.

„Черкес“ поплив знов з вітром, але єго лініві порушеня враджували, кілько води написло вже до єго нутра. Моряки напружували цілу годину без перестанку свої сили; відтак знов попробовано отвір помпи, але тепер було води вже на вісім стіп!

Вправді ні один з моряків не відозвав ся, що не буде більше помпувати, але свою гадку виявили они досить отверто, бо всі мовчки повдївали на себе сорочки і блюзи, які при розпочатю роботи були поздоймали.

— Що робити, Освальде? — відозвав ся капітан Інґрам — коли оба відвернули ся від моряків. — Бачите, що люди не хотять більше помпувати. І таки дійстно було би то безхосенним, бо наша судьба рішила ся.

— Судьба корабля, пане капітане, того й я побоюю ся — відповів Освальд — помпованє вже нічого не поможе; корабля до рана не можна би вже удержати на воді. Мусимо глядати ратунку в лодках, котрі, як гадаю, зовсім певні і покинути корабель ще перед ночию.

— Як — переповнені човна серед такого розбурханого моря? — відповів капітан, хитаючи сумно головою.

— То правда, злий захист, але все таки ліпший як море. Відважити ся на те і удержати людий в повній душевній розвазї, то всьо, що ми можемо зробити; а коли нам то друге удасть ся, то лїпше як колиб ми їх непотрібно мали мучити. Они потребують всїх своїх сил, заки дістануть ся на сушу, коли очивидно їм то удасть ся. Чи поговорити з ними?

— Так — відповів капітан. — Про мене самого, Бог менї сьвідок, я не журю ся; — але моя жінка, мої діти!

— Хлопцї — відозвав ся Освальд, приступаючи до моряків, котрі в понурім мовчаню дожидали вислїду розмови своїх зверхників. — Велїти вам ще довше помпувати, значило би лиш дармо ваші сили марнувати. Мусимо отже заглянути до наших лодок, бо добра лодка лїпша як лихий корабель. Очивидно, що в сїй хвили сильний вітер і розбурхане море для лодок трохи небезпечні; тому лїпше буде, аби ми держали ся ще як найдовше на кораблї. А між тим возьмім ся пильно до роботи і заосмотрім лодки припасами їди, водою і чим буде треба. Опісля мусимо здати ся на Божу волю і на нашу власну працю і силу.

— Ніяка лодка не видержить такого неспокійного моря — замітив один з моряків — я гадаю, що ми повинні наше коротке житє весело закінчити. Що ви на те, хлопцї? — спитав обертаючи ся до прочих моряків.

Кількох з єго товаришів були тої самої гадки; але Освальд виступив наперед, вхопив один з топорів, що лежали на лавці, підійшов до моряка, котрий то говорив, і глянув єму остро в лице.

— Вілїям! — відозвав ся — житє нас всїх може вже лиш дуже коротке, але веселе не буде оно, як ти собі гадаєш; бо я добре тебе розумію. Прикро було би менї дуже руки мої поваляти кровію твоєю або котрого другого, але як певно, що небо над нами, так певно розчерепллю я голову тому, хто поважить ся зайти до складу горівки. Всї знаєте, що я не жартую; але ви самі повинні би встидати ся таких гадок. Чи можете ви ще називати ся мужчинами, коли задля дрібки марної горівки хочете виречи ся ратунку і погибати? Всьо має свій час; дібємо ся до суші, можете запивати ся цїлими днями, але тепер, як гадаю, є час, аби ми були тверезі.

Позаяк найбільша часть моряків згодила ся з Освальдом, мусїли противники покорити ся і всї кинули ся до роботи коло заосмотреня лодок. Дві з них, що висїли коло жердий, були зовсім добрі. Однїй части залоги приказано перерубати стїнки, аби лодки можна бу-

нів (окружних старостів), а особливо тих, котрі належать до сторонництва независимости і вже тепер роблять правительству трудности. Та сама часопись доносить, що др. Томасич, який став баном Хорватиї на місце зненавидженого бар. Равха, стрітив ся в хорватских кругах з прихильним арґументом, помимо того, що єсть православним. Хорватский сойм має вскорі зібрати ся для ухваленя буджету і деяких державних конечностий. Справу хорватского язика на зелїзницях поки-що відложено, она буде управильнена пізнїйше на основі окремого закона. Др. Томасич має нинї виїхати разом з ґр. Кін-Гедерварім з Будапешту до Віденя, аби зложити в руки Цісаря присягу.

„Neues Wiener Tagblatt" доносить, що бувший міністер Геза Польоний виїздить з причини недуги на кілька тижднїв до Ніцци. Кілька угорских часописий пишучи о тім, додає злобно, що тепер настане спокій на Угорщинї.

В справі австрийско-російского зближеня, про яке від довшого часу розписує ся російска праса, пише „Neues Wiener Tagblatt": Супротив дискусиї в праси о тім, що відносини російско-австрийскі поліпшають ся, і повтаряючих ся часто вістий о виглядах навязаних переговорів що до зближеня обох тих держав, треба поводити ся дуже обережно. Як небудь бо розпочаті в тім нарямі з'усиля мають богато успіху, то треба при тім памятати, що справа єсть в самім початку. Крім того треба замітити, що говорене, немов би для довершеня порозуміня була конечна із сторони нашої монархії одностороння заява що до балканьской політики, полягає на зовсім хибнім погляді. Радше, як само собою розуміеть ся іде о те, аби відношене між обома державами зробити приязним і опертим на більшім довірю при цїлковитій взаимности.

Грецкий посол в Константинополи Ґріпаріс заявив урядово, що побоюванє Туреччини з причини проекту скликаня грецких национальних зборів неоправданї. Скликанє народних зборів має перед усїм на цїли привернене і утреваленє супокою внутр краю, як і усунене трудностий з заграницею, а дальше відложенє виборів до парляменту, які мали відбути ся в грудни сего року і в сїчни слїдуючого року. Грецке правительство надїє ся, що Туреччина оцїнить значінє того зарядженя, яке дає доказ, що Греция хоче на дальше удержати щирі, приязні відносини з Туреччиною.

Ся заява грецкого посла єсть вислїдом становища австрийских держав і цїлої европейской праси, котрі просто заявили, що на случай коли би Греция довела до війни з Туреччиною, держави лишать Грецию саму на поталу Туреччинї. Грецкі політики супротив того отверезіли і відразу змінили фронт. Першим кроком до злагодженя напруженя було то, що в Атинах дали пізнати Веніцельосови, кретийскому делеґатови, котрий робив найбільше заколоту в Грециї в справі Крети, аби він вернув назад на Крету. І дійстно Веніцельос дня 4 с. м. виїхав з Атин. На Креті, як доносить льондоньский „Times", не зазнає доброго приняти, бо не удало ся єму перевести, аби в скликаних грецких народних зборах могли взяти участь також відпоручники Крети.

За то той оборот річий викликав велике вдоволенє в Туреччинї. „Танін" підносить з вдоволенєм, що завдяки становищу держав в справі Крети щезла гроза війни, яка в послїдних днях появила ся. Та часопись зазначує дальше, що тепер справа Крети представляє ся дуже корисно і не дасть приводу до піяких заколотів. — В парляментарних знов кругах турецких зачувати, що кількох визначних послів молодотурецких підняло гадку, аби в справі Крети порозуміти ся з Грециєю безпосередно.

Новинки.

Львів, дня 7 лютого 1910.

— **Перенесеня.** Галицка Дирекция почт і телеграфів перенесла асистента почтового Станислава Ґуню з Ряшева до Перемишля.

— **Дирекция ц. к. Комісиї іспитової для** кандидатів звания учительского в висших і низших школах торговельних подає до загальної відомости, що розпочала вже урядованє. Приписи іспитові для висших шкіл торговельних оголошені в „Дневнику законів державних" з дня 6 червня 1907 ч. 135, для низших (2-клясових) шкіл в „Дневнику розпоряджень Міністерства віроісповідань і просьвіти" з дня 15 жовтня 1892 ч. XXI. Комісия постарає ся о переклад і видане тих приписів в як найкоротшім часї. Аж до тої хвилї можна засягнути інформаций або в канцеляриї Комісиї (Унїверситет) або у заступника директора, радника Правительства Антона Павловского, Львів, Скарбківска 39. Подания о припущене до іспиту треба вносити до Дирекциї Комісиї у Львові, Унїверситет.

— **До всіх читалень „Просьвіти"** рогатиньского судового повіта. Почавши від понедїлка 7 лютого с. р. можна буде кождого дня крім недїль і сьвят обох обрядів від год. пів до 3 до пів до 4 засягати інформаций в справі читалень і „Сільского Господаря" в Рогатинї в домі „Руской Каси". Письменно просить ся відноситись до секретаря філїї „Просьвіти" п. Петра Бігуна, упр. школи в Підгородю під Рогатином.

— **Громада по нитці, а бідному сорочка!** Правду сеї нашої пословиці стверджують численні наші інституциї, здвигнені переважно дрібними жертвами. Так повстали й наші приватні школи, а між ними й наша приватна школа ґімназияльна в Яворові. Щоби видатки на найблизший шкільний рік хоч трохи обмежити, звертаємо ся з прошенем до всїх прихильних нашому дїлу людий, щоби дарували для нашої ґімназиї: книжки до науки з обсягу ґімназияльних наук, мапи, атляси (до науки ґеоґрафії, історії й до наук природничих), книжки до бібліотеки для учеників і для професорів (все одно, в якій мові), образки або ілюстровані підручники до науки історії, мітольоґії і т. д., словарі і т. д. А наших Вп. панів лїсничих і аматорів просимо о відступлене нашій школї збірників ростин, мотилїв, хрущів, мінералів і т. д. Відступлене кількох книжок не зробить нїкому великої шкоди в его бібліотецї, а ріжні збірники, замкнені в шафах, тїшать лише самого властителя, а тут в школї булоб то все власностию молодого поколїня цїлого повіту, яке за се добродїйство відплатить колись сьвідомою працею на народній ниві. Надїємо ся, що се наше прошене в користь нашої молодїжи не остане ся без успіху. — В Яворові, дня 29 сїчня 1910 р. — Управа ґімназиї: Теоф. Грушкевич, ем. ц. к. проф. ґімн. Учительский збір: о. Омелян Крайчик, Ів. Тиховский, Дм. Лїськевич, Андрій Марешїн, Ів. Вербовий, Андрій Молчко.

— **Нещасливі пригоди.** З руштовани другого поверха при будові нового дому при ул. Зиблиკевича впав оногди рано робітник муларский Антін Модлїшевский і потовк ся так тяжко, що его поготівля ратункова мусїла відвезти в непритомнім станї до шпиталю. Єсть лиш мала надїя удержати его при житю. — В громадськім лїсї Бачини, старосамбірского повіта придушило галузе підрубаного дерева Петра Сидора із Старої Ропи так нещасливо, що він погиб на місци. Нещасливий полишив жінку і 4 малолїтних дїтий.

ло спустити попри корабель на воду, бо не було вже кранів, які підносили би їх.

Ще раз попробовано помпи. В нутри корабля було вже девять стіп води і корабель очивидячки чим раз глубше поринав. По двох годинах буря ослабла і филї, які при зміні вітру потворили в мори мов вири, тепер змінили ся і бігли вже лиш в одну сторону. Всьо було готове. Моряки заставлені раз до роботи, набрали знов відваги і коли вітер трохи втихомирив ся, почали знов відзискувати надію.

Дві лодки мали досить місця для всїх моряків і подорожних корабля; але тепер виринуло питанє, піднесене моряками, яке сьвідчило о їх добрім серци: що стане ся з тими двома бідними дїтьми, коли они може кілька днів і ночий будуть плисти в отвертім човнї? Капітан Інґрам зійшов до каюти до панї Темпльмор, аби повідомити єї о сумнім положеню і з єї серця, як і з єї уст почуло ся то само питанє: „Що стане ся з моїми бідними дїтьми?"

Перед самою шестою годиною вечером було всьо готове до від'їзду. Корабель повернено поволи знов в напрямі вітру і відтак спущено з тої сторони лодки. О тім часї буря значно зменшила ся, але корабель був повний води і всї надїяли ся, що він кождої хвилї затоне. Нїколи не була холоднокровність і рішучість потрібнїйша, як в хвили, яку ми стараємо ся описати. Неможливо точно означити хвилю, в котрій передїравлений і водою наповнений корабель при неспокійнім мори затоне і тому природна річ, що людий, котрі суть ще на такім кораблі, обхоплює горячково гадка, що они можуть спізнити ся і що корабель міг би кождої хвилї потопути і потягнути їх на дно моря. Таке чувство обхоплювало й тепер декого з залоги „Черкеса". Вкінци всьо було упорядковане.

Освальд одержав команду над одною лодкою, а до другої, більшої після умови мала всїсти панї Темпльмор з дїтьми під опікою капітана Інґрама. Коли лодка стояча під командою Освальда була вже повна людий призначених до неї, відчалила від корабля, аби зробити місце другій, але задержала ся кільканайцять сяжень дальше, аби заждати на другу і відтак разом з нею плисти. Панї Темпльмор вийшла в товаристві капітана Інґрама на поклад і єї всадили до лодки. Одна з мамок з дитиною сїла побіч панї Темпльмор. Коко супроводив другу мамку, Юдиту, котра держала на руках другу дитину і капітан Інґрам, що поміг всїсти першій мамці до лодки, хотів саме вернути ся, аби помогти Юдитї, коли наразпід напором сильної филї передний конець лодки поринув у воду, а рівночасно задний єї конець ударив ся о бік корабля, відскочив від него і захитав ся. „Корабель тоне!" — скрикнули налякані моряки і відчалили чим скорше від корабля, аби їх не захопив вир, що творить ся в таких случаях.

Капітан Інґрам, що саме стояв на поперечній лавці лодки, аби помогти мамці Юдитї, упав горілиць на дно лодки і заки всиів піднести ся, лодка вже значно віддалила ся від корабля і плила з вітром.

— Моя дитина! — кричала мати з розпукою — моя дитина!

— Навернути до корабля, хлопцї! — крикнув капітан Інґрам, хапаючи сам за керму.

Моряки від'їхали були налякані, бо гадали, що корабель потапає. Але коли побачили, що він все ще держить ся на водї, вхопили за весла і пробовали знов наблизити ся до него. Але всї їх з'усиля були безуспішні: не могли нїчого вдїяти проти филь і вітру. Мимо напруженя всїх їх сил віддалювали ся чим раз більше від корабля, між тим як мати повна жаху і розпуки благаючи, простягала руки. Капітан Інґрам загрівав моряків до надлюдскої працї, але вкінци і сам побачив, що всї з'усиля були даремні.

— Моя дитина, моя дитина! — кричала панї Темпльмор, встаючи і простягаючи руку до корабля. На знак капітана перед лодки повернено назад. Позбавлена дитини мати знала вже, що всяка надія пропала і повалила ся без памяти до долу.

(Дальше буде).

— **Діти в скрині.** В палаті Барберіні в Почдамі прийшли минулої суботи рано 2 робітники, котрих закликано, щоби они з одної із подальших комнат винесли на двір якусь стару скриню і трохи еї вичистили та відновили. Робітники і всї домашні гадали, що тота скриня порожна, тимчасом робітники ледви могли еї двигнути і аж при помочи челяди винесли на подвіре палати. Заціквлені, що могло би в тій скрини бути хотіли еї отворити але не могли. Та й прикликаний шлюсар не міг отворити замок. Тоді завізвано сторожу пожарну, котра остаточно виважила віко. Аж тепер показало ся чому скриня так була тяжка: в скрини лежали 2 зовсім здорові хлопцї один літ 11 а другий 13, сини двох робітників, котрі ще день перед тим десь були пропали і нїхто не знав, де они поділи ся. Показало ся опісля, що діти бавили ся, бігали по комнатах палати і сховали ся в скриню. Нараз запало віко і замкнуло ся так, що що хлопцї вже не могли з него видобути ся і як би не щасливий случай, були би в скрини остаточно погибли.

— **Дрібні вісти.** Розпорядженем Міністерства справедливости з дня 21 січня с. р. вилучено громаду і обшар двірский Воля Арламівска з округа суду повітового Судова Вишня а приділено від дня 1 марта с. р. до суду повітового в Мостисках. — Тов. „Родина" в Коломиї уряджує 15 лютого і 5 марта с. р. вечерницї з танцями в сали „Народ. Дому". — До помешканя п. Юзькова, при ул. Яховича ч. 8 добув ся злодій і вкрав 6 шнурків коралів, біжутериї, дамске футро і инші річи загальної вартости 500 К. — В півничій Іспанії настала так велика студінь, що порти Віго і Ферооль замерзли. Настарші люди не намятають такої студени.— Побіч шляху зелїзничого межи Перемишлем а Бушковичами знайдено сими днями тїло женщини, котра називала ся Анна Конечна, мала літ 49 і померла на удар серця. — П. О. Коцубова згубила на ул. Сикстуській або Коперника золотий ковток вартости 120 К. — П. М. Обертиньский згубив онегди портмонетку з 380 К, а п. В. Маховский, згубив портфель з 80 К і легітимацию та всілякі записки. — На привислянській зелїзници в Росиї викрито велике спроневірене. Касиер тої зелїзницї Козаков і другий урядник, Г. Лисякевич спроневірили около 50.000 рублїв призначених на виплату платнї для урядників і втекли.

— **Репертуар руского театру в Станиславові.** (Саля тов. ім. Монюшка. Початок о год. $7^1/_2$ вечером). Білети продає раньше на всї тоті вистави „Народна Торговля", а в день представленя від год. 6 вечером каса театру.

Ві второк, дня 8 с. м. „Madame Buterfly", япаньска оперета в 3 відслонах.

В середу, дня 9 с. м. „Вільгельм Тель", драма в 5 діях Шіллера, переклад Б. Грінченка.

В четвер, дня 10 с. м. гостинний виступ Вернера Альберті, співака королївского театру в Берлинї. „Жидівка", опера в 5 діях Галевія.

— **Комета а злодії.** Видко, що францускиї астроном Флямаріон за мало розуміє ся на кометах, коли перепудив людий, доказуючи, що комета може спричинити конець сьвіта. То не правда, але за то правда, що комета означає щасте для злодіїв, як ось показує слідуюча история: Злодії в місті Зальцбурзі змовили ся були дня 29 січня с. р., щоби при помочи комети „1910 а" і цікавости публики виконати рабунок на великі розміри, котрий би їм добре оплатив ся. Отже змовило ся якпх дванайцять молодих многонадійних злодіїв, з котрих один вечером уставив на торговици малий дальновид, щоби крізь него дивити ся на комету, коли появить ся. Розуміє ся, що довкола него зібрала ся зараз і публика, котрої значну часть творили таки самі змовлені злодії. Ледви що той злодій-зьвіздар добачив комету, як зараз наробив крику, що комета вже надходить і можна еї буде добре видїти. З публики побігло зараз кількох людий до сусїдних гостинниць і каварень, щоби повідомити гостий о тім незвичайнім з'явищи. Всї полишали зараз чи то склянки з пивом, чи каву і вибігали на торговицю дивити ся на комету і обступили злодія-зьвіздаря. Тимчасом спільники его, що повідомили гостий о тім незвичайнім з'явищи, забрали ся зараз до роботи. Користаючи із загального заворушеня, зачали они забирати все верхне одїне гостий, яке лиш було, всї верхники, футра, дорогі плащі, — словом забрали все, що лиш дало ся. Злодій-зьвіздар умів ще до того так заціикавити публику, що она довший час стояла коло него а дехто пробовав дивити ся й крізь „дальновид", хоч то була собі звичайна бляшана рура. Коли гості вдоволені вернули опісля до своїх столів, побачили, що їх верхники і футра десь щезли. Вість о тім розійшла ся небавком по цїлім місті а полїция вислїдила остаточно, що пропало 283 верхників і футер. Злодії були ще так дотепні, що в одній гостинници лишили карку, на котрій виписали, що внаслїдок того, що комета підійшла так близько до землї, буде так тепло, що можна буде обійти ся без верхників і футер.

Телеґрами.

Будапешт 7 лютого. Ґазета урядова оголосила відкликане цїлого ряду наджупанів.

Вольверемптен 7 лютого. Минулої ночи вибух тут огонь у фабрицї дроту фірми Бассі і знищив еї до тла; 3000 робітників і робітниць остало без роботи.

Петербург 7 лютого. На приказ царя заведено границю віку служби для офіцирів; се відносить ся також і до командантів корпусів.

Париж 7 лютого. Вість о смерти Берисона есть неправдива. В станї здоровля недужого не настала нїяка зміна. Ніч перебув спокійно.

Петербург 7 лютого. Войскова комісия думи заявила ся за конечностию утвореня военної фльотилї воздушних суден і завізвала міністерство війни, щоби виготовило пляни та завело відповідні средства в цїли евентуального ставленя опору военній воздушній фльотилї неприятеля.

Петербург 7 лютого. Просьвітна комісия думи відкинула проект що до уживаня викладової мови в школах основуваних „інородцями".

Одеса 7 лютого. 28 професорів одеского унїверситету оголосило протест против письма нїмецких професорів в справі Фінляндиї.

Константинополь 7 лютого. Міністер справ заграничних по принятю заяви грецкого посла Ґріпаріса висказав вдоволене з нагоди тої заяви і зазначив, що також Порта бажає удержати з Грециєю дружні сусїдскі відносини.

Індияна (Пенсильванія) 7 лютого. В положеній недалеко звідси копальни вугля в наслїдок вибуху резервоарів з ґазом згинуло 11 робітників. Часть копальнї зовсїм знищена.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5·\underline{50}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, $5·\underline{45}$, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, $10·\underline{30}$.

З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*), **$2^{\underline{05}}$**, 5·53, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), $9·\underline{44}$, $6·\underline{29}$*), $11·\underline{55}$*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) $9·\underline{28}$, 6·13*), $11·\underline{39}$*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^2/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ $10·\underline{10}$.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10·\underline{15}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 $11^{\underline{45}}$.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11^{\underline{15}}$.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.

До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10^{\underline{38}}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, $11·\underline{25}$.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10·\underline{45}$.

До Сокаля: 6·14, 11.05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.

З „Підзамча":

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, $8^{\underline{39}}$, $11^{\underline{32}}$.

До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), $6^{\underline{30}}$, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків":

До Підгаєць: $5·\underline{53}$*), 6·32, 1·49*), $6·\underline{50}$, $10·\underline{54}$*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.

До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склені Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літньою порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Жите і слава Тараса Шевченка, (образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен в ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Кова-Дерева (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. століття, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На річках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіванник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилі, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капці, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гунфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Історня куска хліба (з францускго), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінг: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Гулівера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з францускго, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).